

„ROUŠKY“

Jak všichni víme, poslední dobou okolo nás panuje panika ohledně pandemie koronaviru – COVID 19, a proto jsem se rozhodla, že vytvořím projekt. Projekt, který bude pouze o rouškách a dobrých činech, které vznikly za poslední dny, kdy jsem nejen já, ale i spousta dalších lidí doma. Do projektu jsem zapojila dokonce i celou rodinu, abychom mohli pomoci více lidem.

A jak to vůbec začalo? Jednoho dne se nám ozval rodinný přítel z Prahy, konkrétně z celní policie na letišti, že potřebuje roušky, a jak všichni víme, většina Asiatů měla roušky doma již před pandemií. Naše osobní koupené roušky jsme mu darovali a poté jsme si položili zásadní otázku: Proč vlastně nemůžeme šít roušky pro lidi žijící v našem okolí? Pro ty, kteří roušky potřebují, ale neumějí šít?

První den byl velice náročný, celý den jsme se dohadovali, jakým způsobem budeme roušky vyrábět, abychom měli co nejvíce roušek za nejkratší dobu? Jelikož chodím na uměleckou školu, kde studuji design, rozhodla jsem se, že design vezmu do svých rukou. Zpočátku jsem si nevěděla vůbec rady. Hlavním a nejtěžším úkolem bylo vymyslet, kdo ty roušky bude vůbec šít a jakým způsobem.

První dva dny byly nejhorší, každý jsme se museli naučit šít na šicím stroji, které nám díky statusu, který jsem napsala na sociální síť, poskytli občané města

Děčín. Látky, nitě, z kterých šijeme jsou též darované od lidí.

Jaké jsou vlastně naše roušky? Naše roušky mají 3-4 vrstvy bavlněné látky, některé také obsahují filtrační látku mezi bavlněnými látkami. Roušky mají několik velikostí, nejsou tedy určeny pouze pro dospělé, ale vyrábíme nápadité roušky i pro děti. Barvy roušek jsou různé, výběrem barev se snažíme všechny potěšit.

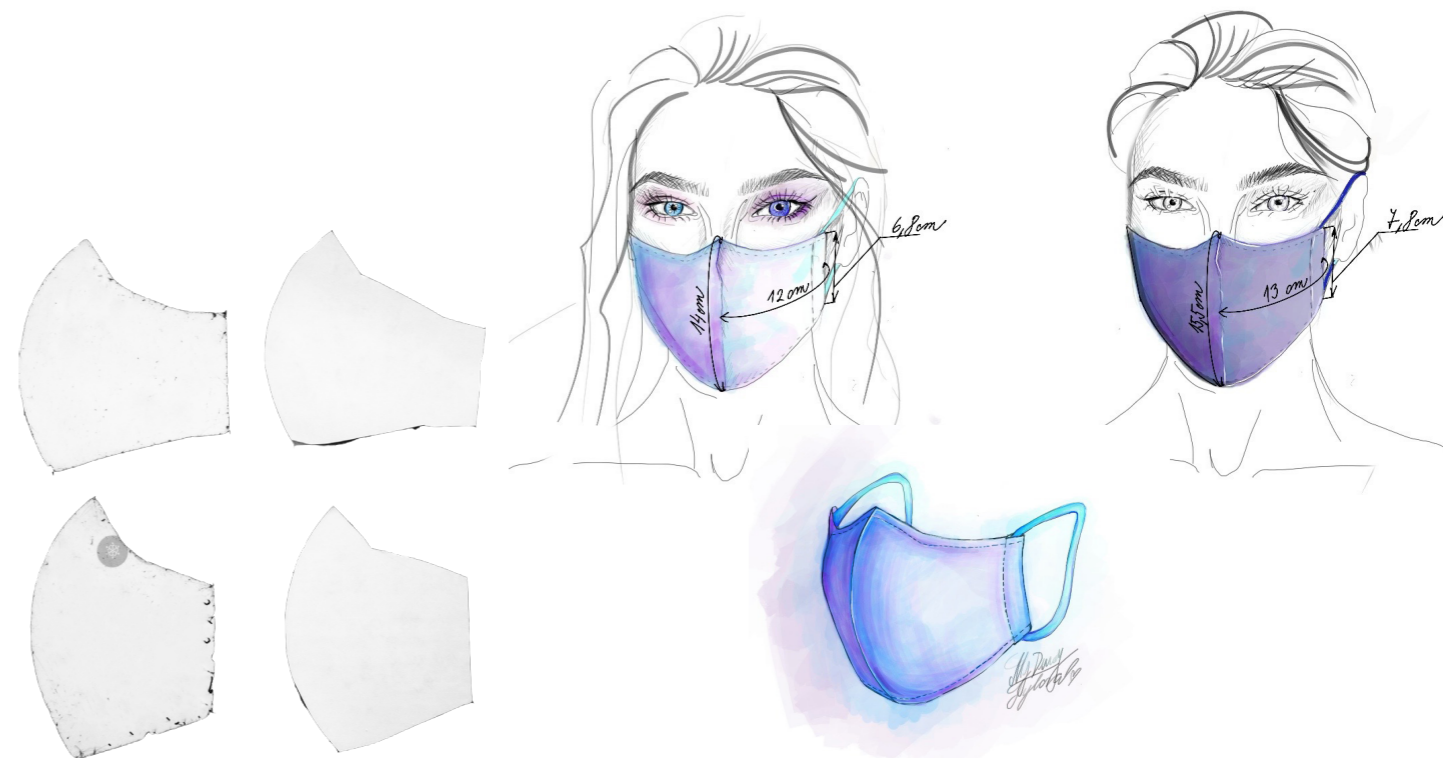
„ROUŠKY NEPRODÁVÁME, POUZE DARUJEME!“ tohle je naše motto...

Roušky neprodáváme ani za symbolickou cenu, říkáme si totiž, že bychom si měli pomáhat ve špatných časech a navíc se přeci říká, že v nouzi poznáš přítele.

Náš první cíl byla celní policie, které jsme poskytli 20 roušek. Poté se nám ozval úřad města Děčín, který nás požádal o roušky s tím, že nám poskytne vlastní látku. Naším cílem bylo vyrobit z látky co nejvíce roušek. Vyrobili jsme jich asi 50.

Jelikož je moje rodina v Děčíně poměrně známá, rozhodli jsme se, že jako rodina přispějeme nemocnici Děčín několika sty kusů roušek. Začali jsme tedy šít, šili jsme od 10 hodin ráno až do 2 hodin ranních. **Každý šil roušky jako o závod.**

Nastal den D, den, kdy jsme měli schůzku, abychom

roušky darovali nemocnici. Zdá se to téměř neuvěřitelné, ale podařilo se nám darovat přes 450 kusů roušek. Navíc jsme rozdali obyčejným civilním lidem přes 250 kusů roušek. Darovali jsme taky pár roušek do domova důchodců, dále na psychiatrii v České Lípě a nezapomněli jsme ani na lidi s invalidním postižením.

Čas běží dál, roušky šijeme už 13. den. Já a moje rodina jsme do této chvíle vyrobili okolo 3000 kusů roušek, které jsme poskytli všem potřebným.

My Dung Tylová 3.DG
MICHAEL - ŠŠ a VOŠ reklamní a umělecké tvorby, s.r.o.